



Op een morgen in December

Kerstblijspel in twee bedrijven

door

CEES VAN BROEKHOVEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OP EEN MORGEN IN DECEMBER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CEES VAN BROEKHOVEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Personen:

Jannie van Neeven - een beetje warrige moeder (ong. 40 jaar)

Henk - haar niet zo actieve man (ong. 40 jaar)

Saskia - haar heet gebakerde dochter (ong.19 jaar)

Wim - haar laconieke zoon (ong. 17 jaar)

Catho - haar wijze moeder (ong. 65 jaar)

Adriaan - haar heel erg nerveuze zwager (ong. 35 jaar)

Marleen - haar vinnige zuster (ong. 35 jaar)

4 dames, 3 heren

Opmerking:

Alle overeenkomsten en/of gelijkenissen van de ten tonele gevoerde figuren met bestaande personen berusten geheel op toeval.

Décor:

- een huiskamer met een raam in één van de wanden en één algemene opkomst
- zithoek, wandmeubel
- de huiskamer is versierd met kerstdecoraties en evt. een kerstboom
- verdere aankleding naar inzicht van de regisseur

Opmerking:

Er kan voor gekozen worden om de "vierde wand" als raam te laten fungeren.

Belichting:

Algehele belichting

Rekwisieten:

Autosleutels
CD's
Deurkruk
Diskman met hoofdtelefoon
Fotocamera
Handtas voor Catho en Marleen
Ingelijste foto
Kerstversiering
Krant
Letterslinger "HONGER"
Papieren zakdoekje
Pen
Schaaltje eieren
Stereo-installatie
Telefoon (en belgeluid)
Tijdschriften
Verfdoosje of viltstiften

Kostumering:

Eigentijdse kleding voor alle spelers

Opmerking:

Behalve Adriaan draagt iedereen in het eerste bedrijf nachtkleding met daarover een ochtendjas of duster.

EERSTE BEDRIJF

Catho komt op. Zij draagt een ochtendjas. Zij zoekt onder de bank en de fauteuils naar haar handtas.

Catho: Ik heb mijn tas gisteravond toch hier in de kamer laten staan. *(snift)* Hè, wat kan een mens toch verkouden zijn. *(komt al zoekende bij het wandmeubel en pakt een ingelijste foto)* Zo, Louis, ben je er ook? *(stil)* Zalig Kerstmis, jongen. Ik mis je. *(opgewekter)* Ik ben nu bij Jannie en Henk. Ze hebben me te logeren gevraagd met de kerstdagen. Aardig van ze, vind je ook niet? Het zijn altijd rotdagen om alleen te zijn, maar zo rollen we er wel doorheen. *(snift en gaat met de foto in haar handen op de bank zitten)* Ik ben alleen snipverkouden. Jannie heeft zo haar best gedaan om een lekker dinertje klaar te maken. Ik ben bang dat ik alleen maar kan zéggen dat het er lekker uitziet. Je weet toch nog wel dat ik niks kan proeven als ik verkouden ben. De kinderen maken dadelijk het ontbijt. Het zulke schatten; je zou ze niet meer herkennen. Ik ben trouwens benieuwd of we vandaag nog iets horen van Ronald en Marleen. Het gaat niet zo goed met die twee. Af en toe vechten ze elkaar het huis uit. Ik vraag me wel eens af of ze óóit hadden moeten trouwen. Maar ja, kleine kinderen worden groot zullen we maar denken. *(brengt de foto terug naar het wandmeubel)* Ik zal je maar weer op je plaatsje terugzetten dan kun je ons een beetje in de gaten houden. *(snift)* Hoe laat zou het eigenlijk zijn? *(ziet haar tas)* Ach, kijk nou, hier staat-ie. *(haalt uit haar tas een papieren zakdoekje en snuit haar neus)* We zullen eens luisteren of er nog nieuws is. *(gaat naar de stereo-installatie)* Waarom moeten dat nou van die ingewikkelde apparaten zijn. Vroeger hadden we gewoon een radio en die kon je aan- of uitzetten. Moet je toch eens zien wat een knoppen. *(heeft aan wat knopjes gedraaid en dan klinkt er zachte kerstmuziek)* ***uit de stereo-installatie klinkt het tijdsein van negen uur. Een stem: Negen uur, Jeroen Muns met het NOS-radionieuws. In Rome heeft Paus Benedictus XVI zijn zegen uitgesproken...*** *(zet de stereoinstallatie uit)* Ach, het nieuws interesseert me eigenlijk ook niets. Het is net als mijn boodschappenlijstje voor Albert Heijn; altijd hetzelfde. *(snuit nog een keer haar neus)*

Jannie: *(op in ochtendjas)* Mògge, mam. Lekker geslapen?

Catho: Ach kind, als je net als ik al meer dan veertig jaar op dezelfde matras ligt, dan slaap je ergens anders niet zo lekker. Een bed is net als een paar pantoffels; ze zitten pas lekker als er gaten in zitten om je eksterogen de ruimte te geven.

Jannie: Nou ja, het is maar voor twee nachtjes, moet u maar denken. En ga dan meer naar de pedicure als u last heeft van eksterogen. *(schuift de overgordijnen voor het raam open)* Waarom hebt u de gordijnen nog niet open gedaan?

Catho: Ik ben nog niet aangekleed. Iedereen kan zo maar naar binnen kijken.

Jannie: O, maar u draagt toch een prachtige duster. Je kan toch niet met de gordijnen dicht blijven zitten. *(kijkt naar buiten)* Hè, bah.

Catho: *(gaat naar Jannie bij het raam)* Wat is er?

Jannie: Kijk nou, het heeft niet gesneeuwd. En Erwin Krol heeft het nog zo beloofd.

Catho: Káns op een sneeuwbus heeft-ie gezegd. En het was die andere weerman. Erwin Krol wappert altijd met zijn handjes en deze had van die brede schouders.

Jannie: Nou, dan is de sneeuw zeker weggewapperd. Ik had me zo op een witte kerst verheugd. Hoe is het met je verkoudheid, moeder?

Catho: Ik heb niet te klagen. Of eigenlijk wel. Ik hoop maar voor Wim dat het in Oostenrijk wel gesneeuwd heeft. Als die jongen daar overmorgen aankomt en er ligt geen sneeuw dan is dat toch zonde van zijn geld voor zo'n dure reis.

Jannie: O, maar dáár zal wel sneeuw liggen.

Catho: Ik heb zo'n hekel aan sneeuw. Al die vieze troep op straat en je loopt het allemaal naar binnen. *(voelt met haar hand langs het raam)* Het tocht hier langs het raam.

Jannie: Henk moet nog steeds nieuwe tochtstrips plakken. Maar ja, u weet het, klusjes doen is nou niet bepaald een favoriete bezigheid van Henk. Hij zou het in het najaar al gedaan hebben.

Henk: *(op in ochtendjas)* Wat zou ik al gedaan hebben?

Jannie: Tochtstrips plakken.

Catho: Goeiemorgen, Henk.

Jannie: En je zou de schuur opruimen, het plafond in de keuken witten en een nieuwe buitenlamp aanleggen. Jammer genoeg kun je vandaag geen klusjes doen. Alhoewel, waarom niet? Het is tenslotte ook een gewone vrijdag vandaag.

Catho: Ik zal maar als eerste in de badkamer gaan, als jullie het niet erg vinden.

Henk: Goed idee. Schiet maar op, want als Saskia dadelijk als eerste de badkamer ingaat, zijn wij vanmiddag pas aan de beurt.

Catho: Bij mij is het zo gebeurd. Tot zo. *(af)*

Henk: *(rommelt in een tijdschriftenbak)* Dat vind ik zo vervelend van Kerstmis.

Jannie: Wat?

Henk: Dat ik mijn krant mis. (*grinnikt*)

Jannie: Wat is er nou?

Henk: (*leuk*) Kerst mis, krant mis.

Jannie: (*plots*) O hemel, weet moeder dat de kruk van de badkamer loszit?

Henk: (*laconiek*) Dat merken we snel genoeg. Als ze over een kwartier niet beneden is, dan is ze opgesloten.

Jannie: Doe nou toch eens niet zo flauw.

Henk: Of als Saskia dadelijk komt klagen dat de badkamer te lang bezet is.

Jannie: (*ongerust*) Henk, ga eens kijken.

Wim: (*op in ochtendjas*) Mōgge! De eieren staan al op. Zeg, ik denk dat er iemand in de badkamer ...

Jannie: Oma.

Wim: In de badkamer is opgesloten. (*haalt een deel van een deurkruk tevoorschijn*) Ik hoorde de andere helft op de vloer vallen.

Jannie: Heb je het tegen oma gezegd?

Wim: Nee, ik dacht dat het Saskia was, en toen dacht ik; zo, die is mooi opgeborgen met de kerstdagen.

Jannie: O jee, en wat nu?

Henk: (*rustig*) Dat zien we straks wel. Laat ze nou eerst maar even poedelen.

Jannie: Ja maar, dat kan toch zo maar niet!

Henk: Ja hoor, dat zie je toch.

Jannie: (*boos*) Als jij nou voortaan ineens doet wat ik je vraag, dan kan zo iets niet gebeuren. Altijd maar dat uitstellen van jou. Nou zie je wat er van komt.

Wim: Gezellig, hoor ma; bekvechten met Kerstmis.

Jannie: Bemoei je er niet mee, en ga voor het ontbijt zorgen.

Wim: Moeten we oma niet eerst bevrijden?

Jannie: Dat kan later ook wel. (*realiseert zich wat ze zegt*) Hè, wat zeg ik nou? Nee, natuurlijk niet. Wim ga onmiddellijk naar de badkamer.

Henk: (*rustig*) Nou, moet je eens goed naar me luisteren. Je moeder zit opgesloten in de badkamer. Stel je nou eens voor dat ik aan die deur ga rommelen en ineens de badkamer binnenstap. Ik denk niet dat je moeder dat leuk zal vinden.

Wim: (*lacht*) Dat denk ik ook niet. Hebben wij trouwens handdoeken waar oma haar brede heupen achter kan verbergen? (*krijgt een vernietigende blik van Jannie*) Ik denk dat ik maar eens even naar de eieren ga kijken.

Saskia: (*stormt op en vaart uit tegen Wim*) Ben je nou nog niet in de badkamer geweest? Dadelijk kan ik weer ik-weet-niet-hoe-lang op je

wachten, klier.

Wim: Oma is in de badkamer en ik denk dat het nog hééél lang kan duren. *(af)*

Saskia: *(kijkt naar Jannie en Henk)* Zijn jullie ook nog niet geweest. Nou, dan kan het nog lekker lang duren voor we aan tafel gaan.

Wim: *(onverstoorbaar)* Goeiemorgen, lieverd.

Saskia: Hè, mam, gaat u even tegen oma zeggen dat ze opschiet.

Jannie: *(voorzichtig)* Ik denk dat het nog wel even kan duren. De kruk van de deur is weer kapot.

Saskia: *(dramatisch)* O, nee toch, hè! En net u vandaag!

Henk: Kind, dan sla je toch gewoon een keertje over.

Saskia: *(met een vies gezicht)* Overslaan? Pa, doet niet zo vies. We leven niet meer in de jaren zeventig van de vorige eeuw.

Henk: Vroeger gingen wij ook maar een keertje in de week in bad, en ik ben er nooit ziek van geworden.

Jannie: Gelukkig hoeft dat tegenwoordig niet meer. *(mijmert)* Toch had het wel z'n charmes natuurlijk.

Saskia: *(kan het niet begrijpen)* Eén keertje per week in bad gaan?

Jannie: Nee, gewoon alles.

Saskia: *(pakt de telefoon)* Even Yvonne bellen.

Jannie: Lieve kind, het is nog geen half tien.

Saskia: *(beledigd)* Ik mag toch wel even Kerstmis wensen!

Henk: *(protesteert)* Hé, jongedame, als jij zo graag wilt bellen, pak dan even je mobieltje.

Saskia: Ik heb geen beltegoed meer.

Henk: *(gooit verontwaardigd zijn tijdschrift in de lucht)* Geen beltegoed meer? En ik heb je vorige week nog twintig euro gegeven. Nou, ik verlul geen twintig euro in een week.

Saskia: Hè, pa, doe niet zo misselijk.

Henk: Twintig euro is ook niet misselijk.

Saskia: Ik krijg altijd de schuld van alles. Jullie zeggen nooit eens iets tegen Wim. Die zit tot diep in de nacht achter de computer naar vieze plaatjes te kijken.

Jannie: *(resoluut)* O, nee, dat doet Wim niet. Stil eens! Ik hoor gebonk. Dat moet moeder zijn. *(af. Saskia ploft in een stoel en gaat met haar rug naar de zaal zitten bellen. Henk heeft het tijdschrift weer opgeraapt en gaat een cryptogram oplossen)*

Henk: *(leest)* De dappere kale mist iets. *(denkt)* Wat kan dat nou zijn; de dappere kale mist iets. Saskia, wat is het? Jij moet het weten want jij had een onvoldoende voor Nederlands op je rapport.

Saskia: Pa, hou op, ik kan Saskia niet verstaan. *(in de telefoon)* Ach, mijn vader zit weer eens te zeuren over die onvoldoende voor

Nederlands. Het is ook zo'n akelige vent.

Henk: O, dank je wel.

Saskia: *(kijkt)* Ik bedoel De Kalkoen.

Henk: Wie?

Saskia: Mijn leraar. Meneer Koenman. We noemen hem De Kalkoen.

Henk: *(kijkt Saskia even aan)* Wil je nou met mij praten of met Yvonne?

Als je met mij wilt praten dan kun je die telefoon net zo goed wegleggen.

Saskia: *(beledigd)* Nou, vreet me niet op.

Henk: Schande om een leraar zo te noemen. *(schamper)* Kalkoen.

(gaat hem een lichtje op) Ja, dat is het. De dappere kale mist iets. De kale mist iets, dat is kal en dapper dat is koen. Kalkoen. *(schrijft het antwoord op. Wim komt op met een schaalje eieren en een verdoosje of wat viltstiften. Hij gaat aan de salontafel zitten en begint de eieren te kleuren)*

Wim: Waarom stormde ma de trap op?

Henk: Oma was aan het bonken. *(kijkt op van zijn tijdschrift)* Wat ben jij aan het doen?

Wim: Eieren aan het kleuren.

Henk: Neem me nou even niet kwalijk. Eieren kleuren? Met Kerstmis?

Wim: Ja, waarom niet? Met Pasen doen we het nooit. Dus ik dacht; misschien is het wel leuk om gekleurde eieren met Kerstmis te eten.

Henk: *(oprecht verbaasd)* Af en toe laten jullie mijn verstand volkomen stilstaan. Echt waar. Wat hebben je moeder en ik toch verkeerd gedaan? Beschilderde eieren horen toch bij Pasen? Net zoals cadeautjes bij Sinterklaas horen. En wat doen mijn kinderen, waarvan ik dacht dat ik ze toch behoorlijk had opgevoed? Wat doen mijn kinderen? Cadeautjes én beschilderde eieren met Kerstmis. Dat van die cadeautjes kan ik nog enigszins begrijpen, maar eieren horen met Kerstmis wit of bruin te zijn.

Wim: *(grinnikt)* Dit was Netwerk, goedenavond.

Henk: Ja, lach er maar om, maar ik zit er mee. Waar blijft je moeder?

(gaat naar de deur en roept) Jannie, kom eens gauw, de kinderen doen raar. *(gaat weer zitten puzzelen)* Deze Amerikaan is een concurrent van Sinterklaas. O, dat is gemakkelijk. *(schrijft in het tijdschrift)*

Jannie: *(op)* Zo, moeder is wel even bezig nu.

Wim: Wat is er gebeurd?

Jannie: Ze is uitgegleden in de badkamer en heeft zich toen aan het douchegordijn vastgegrepen, en toen is ze gevallen met het gordijn over zich heen.

Wim: Hebt u verteld dat ze opgesloten is?

Saskia: *(heeft meegeluisterd)* O, Yvonne, moet je horen wat er nu weer gebeurd is.

Jannie: Ze heeft het deksel van het toilet dicht gedaan en daar zit ze nu te lezen.

Henk: Te lezen? Wat dan?

Wim: De deodorant, de fles shampoo en het badzout.

Jannie: Nee, natuurlijk niet. De Libelle en de Privé.

Henk: De Libelle?

Jannie: Ja, die heb ik onder de deur doorgeschoven. *(met nadruk)* Kom, Henk, ga dat slot nou even maken dan kunnen we gaan eten. *(kijkt naar Wim)* Wat ben jij nou aan het doen?

Wim: Eieren kleuren.

Jannie: *(afwezig)* O, leuk. *(tot Henk)* Schiet nou op, schat.

Henk: *(kijkt op van zijn puzzel)* Kerstman pas niet.

Jannie: *(resoluut)* Naar boven, jij. *(trekt Henk uit zijn stoel en duwt hem naar de deur. Pakt van Saskia de telefoon af en zegt in de hoorn)* Dag, Yvonne, morgen belt Saskia weer. En prettige kerstdagen.

Saskia: *(springt woedend op)* Ma, wat doet u nou!

Jannie: *(rustig)* Gewoon, de telefoon neerleggen. *(duwt Saskia naar de deur)* De tafel dekken, jij. Kom, kom, opschieten.

Saskia: *(stribbelt tegen)* Waarom moet hij niet helpen?

Jannie: Wim is al bezig.

Saskia: *(gaat vlug naar Wim en geeft hem een tik)* Jij zoekt het altijd wel uit, hè, lul. *(af)*

Jannie: Als jij nu even opschiet met die eieren, dan kun je Saskia gaan helpen. *(bij het raam)* Hè, het is hier altijd wat met Kerstmis.

Wim: Hoezo; altijd? Om dat vorig jaar nou toevallig dat kerststukje in brand is gevlogen?

Jannie: Dat was misschien nog wel het minste. Maar het jaar daarvoor moest je vader hals-over-kop naar het ziekenhuis, omdat hij zich verslikt had in de kalkoen. De kat is een keer in de kerstboom gesprongen. We hebben een keer kortsluiting gehad omdat de lichtjes voor buiten eigenlijk voor de boom binnen waren. Jij hebt met Kerstmis een keer de mazelen gehad en Saskia is als klein kind door het ijs gezakt.

Wim: En u bent een keer vóór Kerstmis vergeten naar de slager te gaan om de fondueschotel op te halen.

Jannie: *(lacht bij de herinnering)* O ja, dat is waar. Toen hebben we sla met aardappelpuree gegeten en hamburgers uit een pakje.

Wim: Dan valt het dit jaar toch best mee. Oma zit opgesloten in de badkamer; nou én.

Jannie: *(wijst naar buiten)* Dan heb je alles gehad en dan krijg je dat

óók nog.

Wim: Wat is er?

Jannie: Kijk maar eens naar buiten.

Wim: *(kijkt)* Oom Adriaan. Bah, nou moeten we ook nog beschuit met muisjes eten.

Jannie: Ik doe wel open. *(af)*

Wim: *(gaat naar de deur)* Pa, kom je effe. Oom Adriaan is er. *(gaat weer eieren kleuren)*

Jannie: *(op met Adriaan)* Vertel het nu nog eens vanaf het begin want ik begrijp er werkelijk geen snars van.

Wim: *(steekt hand uit)* Van harte gefeliciteerd met mijn nieuwe ... Wat is het eigenlijk? Een jongen of een meisje?

Adriaan: *(nervus)* Niets.

Wim: Wat niets? Hoezo niets?

Adriaan: Er is nog niets. Het was loos alarm. We dachten echt dat het zover was, dus zijn we gisterenavond als een gek naar het ziekenhuis gereden. Maar we waren veel te vroeg. Het kan nog wel een dag duren, heeft de dokter gezegd.

Wim: Maar het was toch voor vandaag besteld?

Jannie: Maar moet jij dan niet bij Marietje blijven?

Adriaan: De zuster zei dat ik haar vannacht al zoveel goede zorgen heb gegeven dat ze nu best een paar uurtjes zonder mij kan.

Henk: *(op, gaat naar Adriaan en geeft hem een daverende klap op zijn schouders die pijnlijk in elkaar krimpt)* Van harte, ouwe jongen! Dat jij op jouw leeftijd onze familieboom nog een nieuwe loot weet te bezorgen.

Jannie: Hè, stil nou, Henk. Er is nog niets.

Wim: Het was loos alarm.

Henk: Moet jij dan niet bij Marietje blijven?

Adriaan: *(zielig)* Beter van niet.

Henk: Beter van niet? Wat is dat nou weer voor flauwekul! Een vader heeft toch het recht om zijn kind geboren te zien worden

Adriaan: De zuster zei dat ik beter even weg kon gaan. Ik ben te gespannen, zei ze.

Wim: Ja, dat is toch logisch. Als je kind geboren moet worden, mag je dan alsjeblieft gespannen zijn!

Jannie: *(vernietigend)* Ja, schilder jij nou maar je eitjes en bemoei je niet met zaken waar je geen verstand van hebt.

Henk: Dat snap ik niet. Hoe kan jij nou gespannen zijn? Man, je kent de ontspanningsoefeningen beter dan Marietje. Je zou zelf een cursus zwangerschapsgymnastiek kunnen geven.

Adriaan: Precies, maar toen ik met de dames op de kamer van Marietje

wat ontspanningsoefeningen wilde doen, werd ik weggestuurd. Ze moesten rusten.

Jannie: En wat nu?

Adriaan: Wachten, zei de zuster. Ik heb jullie telefoonnummer ook achtergelaten. Ik mag toch wel hier blijven, want thuis vlieg ik tegen de muren omhoog.

Jannie: Heb je al wat gegeten?

Adriaan: Eten? Ik moet er niet aan denken!

Henk: Ik denk er al een half uur aan. *(tot Wim)* Hoe staat het er mee, Paashaas?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto